

עורכת ראשית: שוש ברקאי
 רכז המערכת: צביקה ביקל
 עריכה לשונית והגהה: חיה פלג
 חברי המערכת: אסתר לופט, אלה רוזנברג, ברטי קורן, זהר ארנון,
 יעקב בארי, יונה פלג, לאה טל, מלי ברוש, נורית שטרנברג, נילי אברמוב,
 שרה אדר, צביקה ביקל, רטור יעל, אבי בר-שאו, חיה פלג,
 עדנה פינר, רות גבאי, רוחה הראל, שמחה גרנות.
 צלמי המערכת: יעקב בארי, יונה פלג.
 כתובת המערכת: מועדון הדרים מושב שדה ורבורג
 דוא"ל: kivun_hadash@walla.co.il
 טלפון: 03-9080845 פקס: 03-9095718
 המו"ל: העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון.
 אתר אינטרנט: vatikim.wordpress.com
 גרפיקה: אנה קירי. הפקה: מנדל.

יש רשת ביטחון לפנסיה

מאת: יעל רטנר

אושרה סופית רשת ביטחון לקרנות הפנסיה הוותיקות. מליאת הכנסת אישרה בקריאה שניה ושלישית את הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים. בהצעת החוק מפורטים הדרכים לחישוב סכומי כרית הביטחון ואופן מימושה כלומר - התחייבות המדינה לכסוי גירעונות קרנות הפנסיה, הגנה על העמיתים מפני ירידה בשעורי הרבית לפיה מחושבת ההתחייבות של הקרנות לעמיתים.

עוד אושרה בכנסת לקריאה שניה ושלישית- כי קשיש סעודי המאושפז בבית חולים ימשיך לקבל גמלת סיעוד למשך חודש לעומת שבועיים כפי שזה היה עד כה.

אושרה לקריאה שניה ושלישית גם ההצעה להחליף את המונח "קצבת זיקנה" ב-"קצבת האזרחים הוותיקים".

שירות חדש לקשישים: החזקת יד ומגע אנושי לקראת ניתוח

שירות חדש מציע שירותי מגע ותמיכה עבור אנשים שמיועדים לעבור ניתוח וליקיריהם. במסגרת השירות יגיעו מתנדבי עמותת "לב נעמי" לקראת הניתוח ויציעו את חברתם לאנשים עירייים שעוברים ניתוח וזקוקים למישהו שישב לידם בחדר, יגע בידם, ויסייע לפני ההליך. זאת לאור הקשר ההדוק בין מגע ורוגע רגשי. בנוסף מבקש השירות להציע מתנדבים כחברה גם עבור בני הזוג של המנותחים הממתניים להם בעודם עוברים ניתוח.

את השירות ניתן לקבל באמצעות יצירת קשר עם העמותה או על ידי "הלשנה" אודות המקרה - כלומר, אם אתם יודעים על זוג קשישים עירייים שאחד מהם עובר ניתוח וקרוב לוודאי שבת הזוג או בן הזוג יאלץ להמתין לבד בחדר ההמתנה. מומלץ לשלוח פרטים כמו שם המנותח ומיקום הניתוח לאתר העמותה. המתנדב יגיע לבית החולים, יזהה אותם ויעניק את השירות.

מדובר בשירות ראשוני מסוגו בארץ. לפרטים נוספים 03-6771111 או באתר עמותת לב נעמי.

העמותה לחבר הוותיק דרום השרון

"ניצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו"

גמלאיות וגמלאים יקרים,

בשם חברי הנהלת העמותה לחבר הוותיק,

וצוות העובדים, אנו שמחים לברך אתכם

ב-"חג פסח, אביב וחרות שמח"

שפע של בריאות איתנה, אריכות ימים,

פריחה, צמיחה והצלחה לכם ולכל בני ביתכם.

שלכם,

אמיל עזרון

מנכ"ל העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון

ורדה לוי

יו"ר העמותה

המועצה האזורית דרום השרון

בפרוס חג הפסח, ברצוני לאחל לכל גמלאי המועצה ותושביה ולכל בית ישראל חג פסח שמח. מי יתן והחג הבא עלינו לטובה כאביב יביא עימו בשורות טובות בכל תחומי החיים ויעמוד בסימן של תקווה, התחדשות וצמיחה, שגשוג וברכה בעמלנו.

אנו ממשכים במסירות ונאמנות לתת שרות טוב לגמלאי המועצה ע"י המחלק לשירותים חברתיים ו"העמותה למען החבר הותיק". אנו מעמידים לרשותכם מיגוון שירותים ופעילויות לאפשר לכם איכות חיים והנאה ובריאות טובה.

ברכות חמות לאנשי המערכת והכותבים ב"כיוון חדש" יישר כח להנהלה החדשה של העמותה לחבר הותיק ולעומדת בראשה, הגב' ורדה לוי.

האביב הוא תקופה טובה לצאת ולטייל בשדות ובמרחבים הפתוחים, באתרי הטבע והנוף שברחבי המועצה, להנות ממרבדי הפרחים, ממראות הפריחה והנפלאים ולחוש את מגע האביב ובמיוחד להריח את פריחת ההדרים שנשארו.

שאו ברכה, פעילות פורייה, אריכות ימים ובריאות טובה.

אז פסח אהב ואהבה.

ד"ר מוטי דלג'ז

ראש המועצה

מים מים בששון

אושר תיקון מס' 27 לחוק המים, שמשמעותו, הוזלת מחיר המים הביתיים ב-14.5%.
 לגבי המים לחקלאות הסוגיה נחלקת לשניים: אספקת מים לחקלאות מחברת "מקורות" – החל מכניסת החוק המים יוזלו למשך השנתיים הראשונות מ-2.52 ש"ח לקו"ב ל-1.98 ש"ח. משנת 2019 ל-1.8 ש"ח לקו"ב.

אגודות שאין להם חלופה אחרת זולת מים שפירים לחקלאות ישלמו החל מ-2019 1.54 ש"ח לקו"ב. לגבי המים המופקים עצמאית (כגון בארות) המצב מורכב. מים אלה היו בד"כ זולים ממי "מקורות" ומחירם יעלה בהדרגה. נקבע בחוק פיצוי לחקלאים אשר יפגעו מהשוואת מחירם למחיר המים של "מקורות". כתוצאה מאישור חוק זה יבוטלו היטלי ההפקה. החוק לא דן בשאר סוגי המים: קולחין, שפד"ן, מלוחים, עיליים ואחרים.

לראשונה – התאפשר ליישובים המתוכננים (מושבנים) לקבל הקצאה של מים לגינון ציבורי בתעריף מוזל. קבלת התעריף מותנה במספר תנאי סף.

יש אביב לניצולי שואה

בשנה האחרונה הרחיבה עמותת "אביב לניצולי שואה" את פעילותה במסגרת יעוץ למיצוי זכויות ניצולי שואה. זאת באמצעות המיזמים: "סיוע למרותקי בית" ו"ימי מיצוי זכויות". מתנדבים שהוכשרו לכך מבקרים בביתם של ניצולי שואה מרותקים לביתם ומסייעים להם למצות את מכלול הזכויות המגיעות להם בארץ ובחור"ל. המיזם "ימי מיצוי זכויות" מגיע למרכזי יום, מועדונים, בתי אבות ועוד. ניצולי השואה נפגשים שם עם עו"ד מהעמותה, המסייעים להם במילוי הטפסים והבקשות לקבלת זכויות והטבות בארץ ובחור"ל ללא תשלום.

ניצולי שואה הזקוקים לכך מוזמנים לפנות בטלפון: 072-2424404 או במייל: info@avivshoa.co.il (מתוך "דורות" 183).

לכל וותיקי דרום השרון
 אגודת אבות ואמהות
 מאחלים
 חברי מערכת "כיוון חדש"

מאת: יעל רטנר yaratner@gmail.com

סיימה את תפקידה

סופי אבולעפיה, רכזת הפעילות הגופנית בעמותה לחבר הוותיק, סיימה את תפקידה לאחר 10 שנות פעילות. סופי הקימה כ-40 חוגים איכותיים ומגוונים לפעילות גופנית במספר רב של יישובי המועצה. אין ספק שפעילות ספורטיבית משפרת את איכות החיים בכלל ובגיל המבוגר בפרט, מה עוד שהיא מתבצעת קרוב לבית. את סופי מחליפה גלי. אפשר לפנות אליה בטל. 052-3343838. אנחנו מאחלים לסופי המשך פעילות פורייה והרבה הצלחה.

ט"ו בשבט

ט"ו בשבט נחוג ברוב יישובי המועצה האזורית בנטיעות בעיקר בשטחים הציבוריים. השנה מחדשים את הכבישים הפנימיים בכפר סירקין וברחוב הראשי "דרך אפק", השאירו במדרכות מקום לשתילת עצים וצמחים. הנטיעות נערכו ברוב עם: חברי הכפר, ילדיהם, נכדיהם וניניהם. הנטיעה לוותה בהכנת פיתות על טאבון, פעילות יצירתית לילדים ברוח החג, הופעה של להקה צעירה ופיקניק משותף.

חיים בשיר

הזמנה לתושבי המועצה הוותיקים להשתתף בסדנא "החיים בשיר" שתעסוק בזיכרונות ילדותנו, אהבותינו, מקומות ומעברים בחיינו. משך הסדנא ארבעה מפגשים שבועיים בימי רביעי 9:30-12:30 במרכז הפיס במושב נווה ימין. המפגש הראשון התקיים ב-17.3.15 לפרטים והרשמה אצל מיטל גלעד 03-9000595 ורינת וסרמן 054-7552919.

בואו להתנדב

המחלקה לשירותים חברתיים בדרום השרון והעמותה לחבר הוותיק קוראות לכם להצטרף ליחידת המתנדבים במועצה. מטרתה להפיג בדידותם של בני הגיל השלישי ע"י ליווי ושיחות, גינון, מחשוב, מוסיקה, טיפולים פרא – רפואיים, אומנות, עזרה בשעת חרום ועוד.

כל המתנדבים מקבלים הדרכה וליווי ומחויבים לתקופת פעילות. להרשמה ולמידע נוסף ניתן לפנות אל: מיטל ורינת – 03-9000595/661 מחלקת הרווחה - 03-9000580

הקהילה התומכת

מאת: לאה טל וצביקה ביקל

דוגמה לזיהוי קושי או בעיה: בבית בו הקשיש היה חולה כרוני, זיהתה אם הקהילה שאשתו אינה צלולה. פנתה מיד ל"מוקד חרום אנוש" בבקשה לאשפז את האב שהיה במצב קשה. לאחר שטופל והתאושש חזר האב הביתה מהאשפוז והכניסו לביתו מתנדב שבא פעם בשבוע לשיחת עידוד תומכת.

דוגמה לתמיכה מלאה: אנשים הצריכים קשר הדוק זוכים לליווי צמוד, של מתנדב, וזאת לפי הנסיבות, לפי הצורך, ובעקבות בקשה, כגון ליווי לקופת חולים, או עזרה כאשר בני המשפחה אינם מצליחים לסייע.

מבט על הנעשה בדרום השרון: במועצה זמינים כ-90 מתנדבים שהוכשרו והם מפעילים את בני גיל הזהב. כמו כן ורדה לוי, שרית, רינת ומיטל – מכשירות מתנדבים נוספים, הן מלוות ומתדלקות את המתנדבים הפעילים, הפועלים בקהילה. עד לאחרונה נכנסו לבתים כ-30-40 מתנדבים, היוצרים קשר אישי פרטני וגם קשר טלפוני עם האנשים הגרים בבתיהם. המתנדבים מתייחסים גם לאנשים המאושפזים ומלווים אותם, והם עומדים בקשר רציף עם בני המשפחה.

במבט אישי: מיטל משתפת אותנו בשיקוליה ובגישה הטיפולית שלה לאוכלוסייה המבוגרת אשר באחריותה. היא מציינת כי אינה משתמשת בכינוי נתמכים או נזקקים, אלא מבחינה בין אנשים עצמאיים לבין אלו הזקוקים לתמיכה חלקית עד מלאה. לאנשים המעוניינים והיכולים לנוע, מוצע מבחר של פעילויות תרבותיות, מהשתתפות במפגשים חברתיים וטיולים ועד ביקורים בתיאטרון.

בשנה האחרונה הקהילה התומכת החלה להנגיש את התרבות לחברים בקהילה. נעשו ניסיונות ויוזמות ליצור קבוצות קטנות של תמיכה הדדית בישובים רדומים, ומקיימים שם פעילויות תרבותיות, כגון הרצאות, משחקי חברה וחשיבה.

הקהילה התומכת, בהנחייתה של עו"ס מיטל, פותחת קבוצות תמיכה לבני המשפחה של המטופלים, המתמודדים עם חולה דמנטי.

לסיים מסר אישי מאת מיטל: הקדימו תרופה למכה – כמו שאתם מבטחים עצמכם בביטוחים שונים, התחברו לקהילה התומכת וללחצן המצוקה ותרוויחו ביטחון ושקט נפשי.

נפגשנו עם **מיטל גלעד**, עובדת סוציאלית, אשר מנהלת את הקהילה התומכת במועצה האזורית דרום השרון ושמענו מפיה על העשייה הברוכה ועל השירותים המוענקים לתושבים ברחבי המועצה. להלן פרטים חשובים בתחום התמיכה:

הקהילה התומכת קיימת במועצת דרום השרון כבר 14 שנים. היא הוקמה ביוזמתם של אשל-ג'וניט ומשרד הרווחה, במטרה לבנות קהילה התומכת באזרח הוותיק, הנשאר להתגורר בביתו ללא סידור מוסדי מוגן.

הלכה למעשה, מה זה אומר?

מתן רשת בטחון והענקת שירותים מגוונים לאנשים השוהים בביתם. הקהילה התומכת מהווה כתובת ומענה לצרכים כגון:

התחברות ללחצן מצוקה. ההפניה נעשית על ידי איש מקצוע, אב או אם קהילה, הפועל כאיש קשר המכיר את האדם ואת צרכיו, ומעניק טיפול פרטני-אישי. אב הקהילה הנכנס לבית ומכיר את האדם הקשיש ואת סביבתו, רואה דברים שהסביבה הקרובה אינה רואה. לאור המידע הזה, מעניק אב הקהילה שרות אישי לקשיש ומספק מידע על הזכויות ועל השירותים העומדים לרשותם של החברים המטופלים. השירותים בקהילה ניתנים על ידי אב קהילה אחד, אבי טל שיר (הפורש בימים אלה) ושתי אימהות קהילה: רינה וסרמן ושרית יונה. כל אחד מהם אחראי על כמה חברי קהילה בכמה ישובים.

להלן דוגמאות לדרכי טיפול ועזרה לתושבים בקהילה:

דוגמה לטיפול פרטני: חברת קהילה אשר נזקקה לתיקון תריסים בביתה, זכתה לתיקון מידי. אב הקהילה אשר נכנס לביתה לביקור שגרתי, עזר לה מיד בתיקון וזאת כמובן תודות לקשר הצמוד.

דוגמה לתמיכה על רקע נפשי: בזכות הקשר הצמוד, הושיטה אם קהילה עזרה לחברת קהילה שעברה טלטלות, סכסוכים במשפחה ומעבר מגורים. אם הקהילה נשארה צמודה לאישה ועזרה בקשר ישיר.

דוגמה למתן ייעוץ והפניה: כאשר אב קהילה מזהה במטופל ירידה קוגניטיבית, או פיסית שהמשפחה אינה מודעת לה, הוא מאיר את עיניהם, מספק מידע והמלצות על נותני שרות המתאימים לטפל בבעיה שזוהתה.

מגולה לגאולה

| מאת: לאה טל |

המועדים פסח, יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות, כה סמוכים זה לזה בלוח השנה שלנו, קרבה המעוררת מחשבה ולא מעט כאב. מה המשמעות הטמונה בסמיכות זאת ומהם המסרים הנמסרים לנו? נתייחס לשאלה הנ"ל בהסברים שונים, המעניקים משמעות למושג: מגולה לגאולה.

יש אומרים כי כל יהודי עשוי לשאוף ולקוות לגאולה הלאומית וגם לזו הפרטית. מציעים לראות את הסבל והייסורים כעקבות משיח, כאותות המבשרים שהגאולה קרובה לבוא. ואכן התקווה לשחרור מקשיים או מכבלים מחזקת ומרוממת.

יש המדגישים את הפן הפסיכולוגי, הרצון האנושי המדרבן את האדם להשתפר, ולממש את עצמו. זו שאיפה להתעלות מעלה כגאולה, **גאולת הנפש**.

ונאחל לעצמנו ולאחרים רוח של תקווה, כוח רצון, אמונה ושאיפה להיגאל מצרה, להיחלץ מקשיים וממשברים. לו נראה כל **מִשְׁבֵּר כְּמִשְׁבֵּר**, כמו גל אשר מתרומם **מִשְׁפָּל לְגֹאוֹת** מלמטה למעלה, ממחלה לבריאות, מעצב לשמחה. מועדים לשמחה! חגים וזמנים לששון!

יש אומרים כי מצוי קשר הדוק בין **גולה לגאולה** ולא רק בגלל הדמיון באותיות המשותפות, אלא בעיקר במסר: התלאות והסבל בגולה, הגבירו את הציפיות לגאולה ולימים טובים יותר. אשרינו כי זכינו לגאולה, לחיות בימים של גאולת העם במולדתו ולגאולת הפרט, גאולת הגוף והנפש ושחרור מכבלים ומסבל.

יש אומרים כי האות אלף אשר כאילו נוספה למילה גולה ונכתבת במילה גאולה, אומרת דרשני. אלף אומרת אמונה באלופו של עולם, אמונה בטוב וציפייה מתמדת לגאולה שתבוא ותתגשם במהרה, ככתוב בתפילה "ותחזינה עינינו בשוכך לציון..." זהו סוד כוחה של האמונה להתעודד ולראות את הייסורים בגלות הפיסית והנפשית כעקבות משיח, אותות המבשרים את הגאולה הקרבה לבוא, באופטימיות זהירה.

מפסח ויציאת מצרים עד להקמת המדינה

נכתב שלאחר ייסורי העבדות **בגלות מצריים**, נגאל העם ויצא **מעבדות לחרות, מגולה לגאולה**. חווית העבדות בגולה דאז, כמו הציתה בתודעה הקיבוצית של העם שאיפה ורצון להשתחרר מעול הגלות ולהיגאל. משך שנים היהודים בגולה חלמו והתפללו יום יום להיגאל ולשוב לציון. ויש הרואים את הכרזת האו"ם, שהתרחשה דווקא לאחר השואה, כמנוף שזירז את הקמת מדינת ישראל. כיסופי הגאולה התחזקו והתממשו לאחר שמלאה סאת הייסורים של עם ישראל בגולה.

יום הזיכרון ויום העצמאות

אשר לזיקה ולקרבה בין **יום הזיכרון ליום העצמאות**, יש החשים רגשות מעורבים לסמיכות המכאיבה של שני המועדים האלה. אך בעצם יש בם קשר הדוק וסיבתי המתמצה בביטוי "במותם ציוו לנו את החיים". ואין זה רק שם של ספרי הנצחה לנופלים, אלא הודיה והצדעה לנופלים שבזכותם זכינו למדינה עצמאית וחופשית. הסמיכות הזאת אמנם מכאיבה לחלק מבני המשפחות של החללים, אך אפשר לעודדם ולומר כי בזכות קורבנם, זכינו כולנו לגאולה של העם והארץ, ולא עוד אנו אנוסים לחיות כמגורשים הנודדים בגולה.

עד כאן במישור הלאומי והרי הדברים אמורים גם במישור האישי:

המועצה האזורית דרום השרון

אזרחים ותיקים יקרים,

כן, גם השנה, האביב המדהים הגיע ואיתו חג הפסח, זוהי תקופה של התחדשות, אופטימיות, לבלוב וצמיחה.

מאחלת לכולכם חג שמח, חג של סיפורי הגדה וחיזוק המורשת, חג של חברות טובה, חמימות משפחתית ולבבות מאוחדים, חג של שלוה, אהבה, בריאות טובה ושלוש.

עו"ס תמי פרבר

מנהלת המחלקה לשירותים חברתיים

מ.א. דרום השרון

סבתא בסקייפ

מאת: יעל רטנר ומלי ברוש

האמא עצובה, לדעתה בנה הכישרוני מבובז ויכול היה להצליח יותר בארץ.

"יש הרגשה של החמצה אך אין אשמה".

הבן השני נמצא בארץ אף על פי שהיה בשליחות תקופה קצרה. יש לו ילדים שהסבתא והסבא מעורבים בגידולם. "יש אור קרוב ויש אור רחוק – העולם פתוח וחשוב שיהיה לבן טוב".

לשהותם של הילדים עם הוריהם בחו"ל יש יתרונות וחסרונות. העברת הילד מסביבתו הטבעית לארץ נכר כרוכה במשבר של לימוד שפה זרה וחברה שונה. גם החזרה לארץ כרוכה במשבר של התאקלמות מחדש.

דיברנו עם בת שנמצאת בימים אלה בשליחות של המדינה בהונגריה לזמן קצוב שלא ניתן להארכה.

"הקשר עם המשפחה מתבצע באמצעות ביקורים הדדיים תכופים ובמדיה הטכנולוגית היומיומית. כך נשארים מחוברים".

לדעתה הנסיעות שלה ושל ילדיה רק תורמות להם והיא לא צופה משברים בכלל. "קשוי הפרידה מהמשפחה והחברים הם זמניים והפיצוי רב. חיי החברה שלהם בשליחות רב גוניים – ישראלים ואחרים".

פגשנו את ט. בבית קפה עמוסה במתנות "אני מתכוננת לנסיעה לבתי לליל הסדר בארה"ב וכבר מתחילה בקניות".

בתה היחידה והבכורה בין שלושת אחיה נמצאת כבר שמונה שנים בניו-ג'רסי כשהלכה אחרי חלומה של בעלה – לימודים בחו"ל. היא ויתרה על התקדמותה ולאמה זה חבל.

בעלה מצא את מקומו בעבודה מתגמלת והבת מגדלת את שני ילדיהם, בעלי האזרחות האמריקאית. בעוד שלוש שנים גם ההוריהם יקבלו אזרחות, ונראה לאם שהם כבר לא יחזרו בעתיד הקרוב לארץ.

"הם חושבים שלילדים יהיה יותר טוב אם יהיו אזרחים אמריקאים".

פעם בשנה הסבא והסבתא באים לבקר את הנכדים ואלה מבקרים בארץ כל קיץ. "הפרידות אחרי כל מפגש משפחתי קשות".

הרילוקיישן – המעבר של עובדים ממולדתם לארץ זרה מאוד נפוץ בימינו, ימים של גלובליזציה, כשכל העולם הוא כפר קטן.

תוצאת המעבר גורמת לקרעים במשפחה ולעזיבת מוחות יקרים למדינה.

האם נכשלו בהנחלת הציונות ואהבת הארץ לילדנו?... או שגם אנחנו שייכים לכפר הקטן- העולם?

"נשארתי ערה עד השעות הקטנות של הלילה וחיכיתי לשיחה בסקייפ".

כמה מאתנו, שילדיהם נסעו לחו"ל ונכדינו עמהם, מכירים תופעה זו בין אם זמנית ובין קבועה?

כיום משפחות רבות מתחזקות את הקשר עם הנכדים דרך המדיה האלקטרונית ואשרינו שכך.

בדורנו, עידן טרום הסקייפ, הקשר עם הבנים שנדדו למרחקים היה אך ורק באמצעות מכתבים שהגיעו פעם ב...והנסיעות היו יקרות מכדי לבצען לעיתים תכופות.

"אני כבר 5 שנים בסקייפ וצופה בגידולו של נכדי דרך המסך האם אזכה לראותו חוזר ומתי?"

זו שאלה שמנקרת בהרבה מוחות של סבים וסבתות.

יש מי שנשלחו לחו"ל במסגרת מקום העבודה ותקופת שהייתם מוגבלת וידועה מראש, אם כי גם אלו עשויים להישאר בחו"ל מעבר לזמן המותר. ויש מי שנוסע בעקבות אהבה, ללימודים או בכוונה מודעת לעזוב את הארץ.

התייחסות ההורים לנסיעת הבנים תלויה בסיבה ובזמן השהייה.

אם גורם הנסיעה הוא שליחות מטעם החברה או המדינה וע"י כך הבנים משפרים את מעמדם המקצועי והכלכלי, ההורים יקבלו זאת באהדה ובסיפוק. הידיעה כי זמן הפרידה מהבנים מוגבל וידוע, וכן גם השיחות בסקייפ, מנחמים משהו.

אם תקופת השהייה מתמשכת ומועד החזרה הוא בלתי ידוע עד כדי בניית חיים בארץ חדשה – הסבתא והסקייפ לא מתנתקים.

במקרים כאלו הרגשות מעורבים – מחד געגועים וכעס על העזיבה ומאידך שמחה וסיפוק על ההצלחה שם.

לעיתים ההצלחה לא מאירה להם פנים, אך שריפת הגשרים עם הארץ והבושה על הכישלון מונעים את חזרתם. נישואין ובניית משפחה עם אזרחי אותה ארץ, יהודים ובעיקר לא יהודים, משמשים לעיתים תכופות זרז להישארות של קבע בחו"ל.

קיימנו שיחה עם מספר סבתות כאלה. אחת סיפרה שבנה נסע בעקבות אהבתו לאשה לא יהודייה, אולץ על ידה להישאר שם, ונולדו להם שני ילדים. "הוא מצא עבודה ועל אף גירושיהם נכפה עליו להישאר, כדי להיות קרוב לילדיו. הוא בוודאי היה רוצה לחזור ארצה, אך נגרר על אף אי רצונו להישאר שם".

אחרת ספרה כי הם נוסעים הרבה לבקר את הנכדים (שאינם דוברי עברית), וגם הם מגיעים לעיתים קרובות ארצה גם ללא ההורים ובלוויית חברים.

"בבואם הם חורשים את הארץ, אך אין בכוונתם לעלות לישראל".

עלינו, ל"עלה נגב"

מאת: אלה רוזנברג

הזנות דרך ללא מוצא

מאת: שמחה גרנות

בסיוור שערכנו ב"חצר האחורית" של תל אביב, במסגרת המדור למעמד האישה במועצה האזורית שלנו, נחשפנו לשני הוסטלים המטפלים באוכלוסיית הנשים העוסקות בזנות.

הזנות היא תופעה חברתית רחבת היקף, המתקיימת ברחובות, בדירות דיסקרטיות, במכונים ובאינטרנט. ההערכה היא שכיום יש כ-200 אלף נשים העוסקות בזנות והתעשייה מגלגלת מיליארדים בשנה.

הזנות בישראל היא חוקית וכל אישה יכולה לעסוק בה לכאורה מתוך בחירה אולם, העובדות בשטח מדברות על כך שאף אחת לא בחרה מתוך רצון לעסוק במקצוע זה וכל אחת מהנשים אשר נכנסות למעגל חווה ניצול, שעבוד, אלימות קשה וכמעט תמיד זו דרך ללא מוצא.

מנהלות הווסטל חשפו אותנו לנתונים הקשים- נשים נקלעות למעגל הזנות לראשונה בחייהן בסביבות גיל 12 כאשר רובן עברו התעללות מינית בילדותן, לרוב על ידי קרוב משפחה. סיטואציה קשה זו דוחקת את הנערות לרחוב שם הן מהוות טרף קל לסרסורים. הדעה הרווחת גורסת, כי השימוש בסמים מוביל לזנות, אך ההיפך הוא הנכון- נערות רבות נכנסות למעגל הזנות ומשתמשות בסמים בכדי להתנתק רגשית מגופן ולשרוד את החיים שנכפו עליהן.

עיריית תל אביב-יפו ומחלקת הרווחה מנסות להתמודד עם תופעת הזנות באמצעות התכנית "סלעית". מטרת התוכנית היא לתת לנשים הללו חיים חדשים ולהוציאן מהמעגל האכזרי. התוכנית מציעה לנשים קו סיוע טלפוני במשך 24 שעות ביממה, דירת חירום ובה מיטה חמה וארוחות מסודרות, מרכז יום לגמילה מסמים וליווי מקצועי בבחירת מקצוע נורמטיבי.

הביקור בהוסטלים הותיר בכולנו צער עמוק, רחמים וחמלה כלפי הנשים העוסקות בזנות, וכעס רב כלפי הסרסורים והגברים המנצלים את חולשתן ונסיבות חייהן הטרגיים.

מנהלת הווסטל סיפרה, שלמרות התוכנית וההשקעה הרבה, נשים מעטות מאד יוצאות ממעגל הזנות וזכות בחיים חדשים. לרובן יש ילדים לפרנס והן זקוקות לכסף כאוויר לנשימה ולכן גורלן נחרץ ללא מוצא.

אנו, כתבי "כיוון חדש" של "דרום השרון" יצאנו לסיור ב"עלה נגב", שהוא חלק מרשת מעונות עלה, מקום המשמש בית מוגן ומטפח לבעלי מוגבלויות שכליות התפתחותיות מהמצב קשה עד בינוני נמוך. הגענו למקום כפרי קסום ויפהפה במועצה האזורית "מרחבים", ממש פינת חמד ירוקה ומטופחת. התקבלנו בלבביות ע"י מנכ"ל הכפר שמסור כולו לאתגר, קיבלנו סקירה מקפת על המקום, אשר נוסד ב-2003 ע"י אלוף דורון אלמוג, ונקרא "נחלת ערן". ההשראה נבעה מבנו ערן שהיה בעל צרכים מיוחדים והספיק לחיות בכפר כשנתיים, עד אשר נפטר בהיותו בגיל 21.

המקום נועד לתת שירות טוב לתלמיד, שירות מקצועי ומשפחתי ובעיקר אהבה. מטרת הכפר היא לשנות את גישת הציבור לגבי אנשים עם מוגבלויות, גם כדי שהמשפחה לא תתמודד לבד עם הבעיות והבושה. כמו כן פתוחים שערי הכפר אל הקהילה ולחיים שבחוץ. הכפר המושקע והמטופח משתרע על פני 100 דונם ובו מספר מרכזים עיקריים: אגף מגורים, בית ספר, גני ילדים, בית חולים, מרפאת שיניים משוכללת מטעם אק"ים, אשר אליה מגיעים מכל האזור, ובריכת שחיה טיפולית, שמשרתת את כל מי שזקוק לה, כולל הפזורה הבדואית שחלקם בין המאושפזים. ישנם עובדים רבים ומסורים ומתנדבים בני הנגב, מגיעים סטודנטים וסטודנטיות לעשות סטאז, ובנות ובני שרות לאומי שמשקיעים את מלוא מרצם במקום, שהפך שוקק חיים ומלא שמחה.

קיימות עוד תכניות רבות לשיפור חיי הכפר חלקן בהחלט כבר קורמות עור וגידים. במקום גרים כיום 140 דיירים והם שואפים להגיע ל-200 דיירים.

רשת "עלה" קיבלה בזמנו את ברכתה של ממשלת ישראל בראשות אריאל שרון, ושל כל הממשלות עד היום. הרשת מפעילה ברחבי הארץ עוד כ-4 מרכזים דומים בירושלים, בבני ברק, גדרה ועוד היד נטויה. אגב את הצוות מלווה הפסיכולוג אברהם אלי-צור שמתווה תכניות ותפיסות מקצועיות על פי חזון הכפר הדוגל בטיפול מתוך כבוד ואהבה. אל הכפר מופנים לטיפול מבוטחי קופ"ח, חברות ביטוח נכי צה"ל ועוד.

למקום יש תורמים רבים התורמים גם לטובת המטפלות והמטפלים, כדי שיוכלו לצאת אפילו לבילויי ערב ולהתרגעות וגם אנחנו הרמנו תרומה בנפש חפצה. לאחרונה קיבלנו מכתב תודה על ביקורנו ועל התרומה הכספית שהרמנו למקום.

לנו לא נותר אלא להצדיע בענווה לכל העוסקים במלאכת הקודש, למטפלים ולמטופלים ליוזמים ולמועצת "מרחבים", ולאחל בהתרגשות הצלחה בדרך ויישר כוח. כל הכבוד.

ורדה רחמנוב

מאת: רות גבאי ושמחה גרנות

ומטפלת בכירה. העבירה לשוהים אקטואליה, משחקי חברה, סיפורים, שירים, ריקודים, ימי הולדת, משחקי זיכרון וארוחות בוקר מגוונות. "קיבלתי מהקשישים המון חום ואהבה. התייחסתי לכל אדם בנפרד ונתתי לו את הכבוד הראוי לאדם" אמרה. במסיבת הפרידה כשאווירת עצבות שורה על המטופלים ואנשי הצוות, הגישו לה באהבה ספר תמונות בהם מונצחים רגעים מרגשים עם באי המקום. בין הברכות הרבות, כתבה אפרת: "את אישה מקסימה עם לב ענק. אהבה ונתינה ללא גבולות... כבר מתגעגעת".

ויעל כתבה: "התברכת בכל כך הרבה אהבה עצומה, לב גדול, יכולת הכלה ונתינה אינסופית, שמחת חיים תמידית... אוהבת המון".

בעלה של ורדה נפטר לאחר מחלה קשה ומארבעת ילדיה, שניים גרים במקום והיא עדיין מחפשת מקום בו תוכל להמשיך להפעיל את כישוריה הרבים. כה לחי!

בשדי חמד בבית כפרי צנוע פגשנו את **ורדה רחמנוב** בת ה-66. אשה תוססת ופעילה, שיצאה לגמלאות ובכל זאת מרגישה צורך נפשי רב לטפל באנשים מוגבלים הזקוקים ליד תומכת, לאהבה ולכבוד. הוריה היו ממקימי המושב. ההתמודדות בתנאי המקום היתה קשה. הם גידלו שמונה ילדים והצליחו בעבודה קשה ובמסירות לחיות בכבוד.

ורדה היתה בת שנתיים בהגיעה למושב וספגה מהוריה את התכונה הנפלאה של נתינה. היא התחתנה עם בן המושב ויחד עבדו בחקלאות והקימו משק. הרצון לטפל בזקוקים לתמיכה הביאוה לעבוד עם ילדים אוטיסטים, עם חולי אלצהיימר ובמשך 26 שנים היא השקיעה "במרכז היום לחבר הותיק" במושב נווה ימין.

בתחרות "בית הגיל השלישי" זכה המרכז הזה בפרס הגבוה ביותר – חמישה כוכבים. על חזות המבנה, על מניעת רעש ולכלוך, על סביבה נאה אסתטית וידידותית. ורדה הפעילה באהבה את הקשישים. היתה לאם הבית

קירוב לבבות

מאת: צביקה ביקל

מחזות לא קלים,
"עלי נגב-חוות עירן",
סיור הכתבים
וממעל הענן.

קירוב הלבבות
והבנת המציאות,
מביטים אל הבאות
והנה התפתחות.

חממה טיפולית,
כל צמח עם תמונה,
בדרך בלתי אמצעית
חשים באהבה.

גינה מוזיקלית
וחוות חיות,
רכיבה טיפולית,
ציור, קרמיקה ועוד.

ולמרות הכל
המראות קשים,
בני מַעֲיָךְ מתהפכים,
קשיים ולבטים,
אך יש גם חיוכים
ויש תורמים רבים.

הלקוח אינו זמין כעת

מאת: אלה רוזנברג

בבוא היום, בני משפחתי הודיעו לי, שעלי לרכוש סלולרי חדש. מספיק עם הפצפון הזה שהולך לי לאיבוד בין האצבעות. כמובן שהשתכנעתי ונתתי את הסכמתי. אני תמיד בעד קדמה והתבקשתי רק לבחור את הצבע, ואכן בחרתי בלבן, והגיע "החתן", יפה, נוח, וביצועיו מעולים לדברי המשפחה הנרגשת. והנה אני בגילי, צועדת בעולם הטכנולוגי בעיניים נוצצות, מתפעלת מהטלפון ומעצמי, שהנה גם אני זוכה למשש, לחבוק ולחוש את החידוש מכל צדדיו עוד בטרם ממש הכרתיו. וכך החלו חיינו החדשים יחדיו.

בני וכלתי הסבירו לי כיצד לענות לשיחות, בתחילה היו לי קצת קשיים להחליק באלגנטיות על הירוק המסתובב אך צלחתי, וגם ללחוץ על האדום בתום שיחה עברתי בשלום. לאחר המבחן הזה הועברתי לשלב ב', ז"א להשתמש בווטסאפ, הודעות, בוויז, במצלמה ומה לא. אפילו נהניתי מהצפצופים של הווטסאפ וההודעות. כי סימן שיש חיים בסלולרי הזה. וכמו כן למדתי להפסיק את הצפצוף כשיש לשמור על השקט במקומות שונים, מה שהשכיח ממני את קיומו של הטלפון בכלל, לכן החזרתי את הצפצופים לחיי כי אחרת כאילו אינני קיימת. אמנם זה היה לי קצת מסובך אבל בשביל מה יש שכנים ומשפחה, אותם בזמן האחרון אני מעסיקה מאד בלשון המעטה. שמת לי לב שהמכשיר הפך כמעט למרכז חיי, גם בבית איננו נפרדים, אישי אומר שהוא, הנייד, תמיד צריך להיות בקרבתו, האם זה משחרר אותו? או אולי הוא החליט להמאס עלי את החבר החדש? קורה לפעמים, שאינני זוכרת בדיוק היכן הנחתי, אז אני מתקשרת אליו עם ה"בזק" ואנו שוב נפגשים.

השבוע קרה מקרה משונה, הנ"ל נעלם ולא זכרתי היכן הינחתי. צלצלתי והוא ברוב חוצפתו עונה לי כך ממקום מחבואו: "הלקוח איננו זמין כעת אנא התקשר מאוחר יותר". הייתי חסרת אונים אבל זה מאד הצחיק אותי איך הוא מדבר אלי. התחלתי לכעוס עליו אבל היכן הוא? למדתי את הלקח להשתדל לא לאבד אותו ריק. ולאט לאט נסתגל ונתרגל זה לזו וטוב שיש גם "בזק" בסביבה או כל טלפון אחר.

השחיתות הציבורית – היא נגע

”שריף סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד ורודף שלמונים” ישעיהו

| מאת: אסתר לופו |

”היחידה, לדעתי, היא עדיין יחידה קטנה במשטרה. לו היו מגדילים את היחידה בצורה משמעותית, ולו הייתה מתנתקת מהמשטרה והופכת לעצמאית ובלתי תלויה, היינו מצליחים למנוע או להילחם בצורה אפקטיבית בשחיתות הציבורית.”

”ליחידה יש תפקיד של הרתעה. יידע כל איש ציבור שהוא עלול להיתפס בקלקלתו ולשלם על כך” אומר ישי באמירה ברורה ונחרצת.

טעימות קטנות מחדרי החקירה:

חדר חקירות ביחידה זה לא מה שחשבתם. אם דמיינתם תסריט כזה:

חדר ריק ואפל, סורגים כבדים, צעקות של אסירים, החוקר הרע הלבוש בבגדים שחורים היושב בפנים קפואות הלוחש לעיתים איום ולעיתים צועק צעקה המעוררת צמרמורת, והחוקר הטוב היושב בבגדי תכלת, קולו עדין וסובלני המציע לך מים ותה. כאן זה אחרת.

”החקירות מתנהלות באווירה טובה שקטה ומכבדת, הן מתקיימות במטה או במעון הנחקר כמו של ראש ממשלה. מתאמים איתו את הזמן ולעיתים אפילו מפסיקים את החקירה אם הוא מקבל שיחה חשובה ודחופה, בכל זאת, מדובר בראש ממשלה..”

”החקירה של אריה דרעי, הותירה בי רושם, כי זו הייתה אחת החקירות הראשונות. בשלביה הראשונים של החקירה היו קשיים, הוא ניסה להתחמק מסיבות כאלה ואחרות, החוקרים לא הרפו ולחצו, הוא הבין שאין לו ברירה. בשלב אחר של החקירה דרש שיחליפו את החוקרים, כמובן שסירבו לדרישתו. דרעי הוא אדם חכם, פיקח ונבון. הרבה הפגנות ליוו את החקירה הזאת, כולנו זוכרים את השיר ”הוא זכאי” בוקעים מקולו של הזמר, שיהיה שופרו של דרעי, ולמרות זאת, חדר החקירה היה נקי מהשפעת הרחוב.”

גם השר ליברמן נחקר במשך תקופה ארוכה. “ הוא חכם, מתחכם ומקושר לשועי עולם, כל התיקים שלו נסגרו ולא הבשילו להגשת כתב תביעה.”

”אחרי 20 שנות שירות ביאח”ה אני יכול לסכם בסיפוק שאני שמח שהייתי חלק מצוות נפלא מסור ואיכותי. היחידה היא מעין משפחה, הקשרים בין האנשים טובים, קיים יחס חברי המתבטא בעזרה ובסיוע אחד לרעהו, כל אלה מסייעים מאוד להצלחה במשימות הכבדות המוטלות על היחידה.”

אנו עדים, לצערנו, לשורה ארוכה של עובדי ציבור, ראשי עירייה, שרים, ראשי ממשלה ואפילו נשיא שמעודו ולקו בשחיתות.

ישי בן דרור

מי שביטא בצורה רהוטה ופסקנית את יחסו לשחיתות הציבורית הוא השופט **דויד רוזן**, שגזר את דינו של ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט “צריך כל הזמן לעמוד על המשמר. שחיתות היא מחלה, נגע ממאיר. אני לא יודע אם הנגע כבר פרץ ואכל חלקים גדולים בגוף, אבל ברור לי שאנחנו כל הזמן צריכים להיות ערוכים ומוכנים להתמודד עמו ולעצור אותו באיבו. אנשים מושחתים צריכים לעוף לבתי הסוהר ולשהות שם תקופות ארוכות. דווקא את אותם אנשים שזכו לצמח בסביבה חברתית טובה ומאורגנת, אותם אפשר להרתיע. עליהם לדעת כי באם יסטו מהשורה, יימצאו עצמם במהרה מאחורי החומות, ולשנים רבות. לא זאת אף זאת, הקלון יידבק בהם, ולצער כולם גם במשפחתם. בקלון שכזה קשה להרתיע את סוחרי הסמים וכמותם.” למלחמה בשחיתות הציבורית הוקמה היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח”ה).

ישי בן דרור (רס”ב) הצטרף אליה לפני 20 שנה. הוא האזין, הקליט, וצילם את החשודים בחדר החקירות או במעונם של החשודים (כמו במקרה של הנשיא או ראש הממשלה).

ישי בן דרור גדל וחי במושב עדנים, פרש לאחר 20 שנות עבודה מיאח”ה, צבר אלפי שעות הקלטה בחקירות הממושכות.

”הכל התחיל ממודעה קטנה בעיתון, הייתי בטוח שמדובר בשב”כ או במוסד, לאחר ברור קצר נמסר לי, שמדובר ביחידה משטרתית קטנה ומיוחדת, היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח”ה), נכנסתי ליחידה, כשהתחום היה עדיין בחיתוליו. הציוד לא היה משוכלל והאמצעים היו צנועים. לימים יאח”ה הלכה והתרחבה, מטה היחידה בלוד, עם שלוחה בחיפה ובבאר שבע, זו יחידה בתוך להב 433 העוסקת בפשעי הונאה ובעבירות במנהל הציבורי. יש והיחידה חוקרת עבירות שהמפכ”ל או ראש אגף לחקירות ולמודיעין, או היועץ המשפטי, או פרקליט המדינה מורים למשטרה לחקור מפאת הרגישות או המורכבות של חקירות אלה. גם האזרח הפשוט יכול לפנות למשטרה ולדרוש בדיקה או חקירה של עוולות או שחיתות שהוא עד להם באירגון שלו.”